

Historia, literatura i teologia Nowego Testamentu

Sesja 22 Dzieje Apostolskie – Druga i trzecia podróż misyjna

autorstwa dr. Teda Hildebrandta

A. Wprowadzenie [00:23-01:39]

A: Połącz AC; 00:00-6:52; 2MJ do Philippi

Witamy ponownie. Mamy nadzieję, że w ciągu następnej godziny zakończymy Księgę Dziejów Apostolskich. Rozmawialiśmy do tej pory z Piotrem i Pawłem na początku Dziejów Apostolskich, kiedy Kościół się zaczynał. Rozmawialiśmy o Pięćdziesiątnicy i Dziejach Apostolskich 2 oraz o mówieniu językami i przeskoczyliśmy Pierwszy List do Koryntian 14, gdzie mowa językami w przeciwieństwie do prorocтва. Następnie przeszliśmy do Pierwszej Podróży Misyjnej apostoła Pawła. Prześledziliśmy Pawła, Barnabę i Jana Marka przez Cypr i Antiochię, Ikonium, Listrę i Derby, a Paweł został pobity prawie do śmierci i ukamienowany w Listrze. Następnie wracając i po jego Pierwszej Podróży Misyjnej powiedzieliśmy, że 50 r. n.e. to data, którą próbujemy zapamiętać. 50 r. n.e. to Sobór Jerozolimski. Sobór Jerozolimski jest krytyczny, ponieważ to tam odbywa się dyskusja na temat tego, czy poganie i w jaki sposób poganie są przyjmowani do Kościoła. Tak więc Pierwsza Podróż Misyjna następuje przed Soborem Jerozolimskim. Następnie Paweł pisze prawdopodobnie list do Galatów, mówiąc poganom, że nie muszą być obrzezani. Teraz Paweł wyrusza w drugą podróż misyjną zaraz po 50 r. n.e. Tak więc rozpoczniemy drugą podróż misyjną i zaczniemy tam.

B. Druga podróż misyjna: Tymoteusz z Listry 01:39-4:43]

Przede wszystkim, powinniśmy powiedzieć, że gdy Druga Podróż Misyjna rozpoczyna się w Antiochii w Syrii, gdzie wszyscy zaczynają, Barnaba jest z Pawłem i mówi: „Hej, wyruszmy w Drugą Podróż Misyjną, zabierzmy Jana Marka i chodźmy jeszcze raz”. Paweł mówi „po moim trupie”. Paweł i Barnaba

mają taki konflikt, że Barnaba zabiera Jana Marka i najwyraźniej Barnaba i Jan Marek wracają na Cypr, który był domem Barnaby. Wtedy znikają z pola widzenia, to jest ostatnia wiadomość, jaką o nich słyszysz. Barnaba odszedł. Zamiast niego Paweł zabiera Sylasa. Więc teraz jest Druga Podróż Misyjna, to jest po 50 r. n.e. Paweł i Sylas wyruszają. A kiedy wyruszają, udają się do Antiochii. Zamiast jechać na Cypr, jadą prawdopodobnie przez Tars, Tars był domem Pawła. Z Tarsu, a następnie udali się z powrotem przez Derby, Listrę, Ikonium i Antiochię Pizydyjską, którą odwiedził podczas Pierwszej Podróży Misyjnej. Podczas Drugiej Podróży Misyjnej ponownie odwiedza te miasta. W Listrze było ciekawie, ponieważ było to miejsce, w którym Paweł został ukamienowany, uczyniony bogami w sensie Hermesa i Zeusa w Listrze, z powodu uzdrowienia tej kaleki. Tymoteusz został faktycznie zabrany jako uczeń apostoła Pawła. Przybywa z Pawłem jako pomocnik, podobnie jak Jan Marek podczas Pierwszej Podróży Misyjnej.

Ale zauważ, co jest tu napisane, to bardzo interesujące, to jest w Dziejach Apostolskich 16:3, gdzie jest napisane: „Obrzezał go więc ze względu na Żydów, którzy mieszkali w tej okolicy, bo wszyscy wiedzieli, że jego ojciec był Grekiem”. Teraz to jest bardzo interesujące. Rada Jerozolimska właśnie zdecydowała, że poganie nie muszą być obrzezani. Ale kiedy Paweł jest w Listrze i zabiera Tymoteusza, pierwszą rzeczą, jaką robi Tymoteuszowi, jest obrzezanie go. Jego ojciec był Grekiem, jego matka Żydówką, a Paweł obrzezuje Tymoteusza. Dlaczego to zrobił, skoro Rada Jerozolimska zaledwie rok wcześniej wydała oświadczenie, że poganie nie muszą być obrzezani? To nie jest obrzezanie zbawienia, że Tymoteusz jest zbawiony. Innymi słowy, nie został obrzezany, aby zostać zbawionym, aby zostać chrześcijaninem. To jest Tymoteusz, nie obraża on narodu żydowskiego, który wiedział, że jego matka była Żydówką, a jego ojciec Grekiem. To nie ma nic wspólnego ze zbawieniem. To ma więcej wspólnego z dogadywaniem się z ludźmi, z którymi będziesz przebywać. Więc Tymoteusz jest obrzezany dla celów doraźnych, a nie zbawienia lub koniecznie jakiegoś

wielkiego teologicznego stwierdzenia. Poza tym jest to teologiczne stwierdzenie, które mówi: „hej, nie chcemy, żebyś obrażał ludzi. Będiesz posługiwał, aby być obrzezanym”. Więc Tymoteusz jest obrzezany w tym momencie. Więc Tymoteusz teraz dołącza do niego i udają się do Antiochii, Ikonium i Listry.

C. Druga podróż misyjna: Łukasz z Troady [4:43-6:52]

Paweł chce udać się tutaj, do Efezu. Efez jest w prowincji Azji. Paweł chce udać się do prowincji Azji, Efez jest dużym miastem, a Paweł chce uderzyć w Efez. Zamiast tego mówi, że Duch zasadniczo powstrzymuje ich przed udaniem się do Azji. Następnie Paweł udaje się do Troady. Troada na północy, tutaj, w północno-zachodnim rogu. Jest w pobliżu Troi. Jeśli kiedykolwiek słyszeliście o Troi, macie *Iliadę* i *Odyseję* z Homerem. Więc co zasadniczo dzieje się w Troadzie? Podczas drugiej podróży misyjnej, Listra zabiera Tymoteusza, gdy udaje się do Troady, nagle słyszymy to stwierdzenie „my” w Dziejach Apostolskich.

W nocy Paweł miał wizję człowieka z Macedonii stojącego i błagającego go „przejdź do Macedonii i pomóż nam”. Po tym, jak Paweł zobaczył wizję, oto jedno ważne słowo. Po tym, jak Paweł zobaczył wizję, „natychmiast się przygotowaliśmy”. To Dzieje Apostolskie 16:10 w Troadzie, tam jest powołanie Macedończyków. Człowiek przychodzi w wizji, którą Paweł ma w nocy i mówi: „przejdź do Macedonii i pomóż nam”. Więc Paweł wie, że ma udać się do Macedonii. Ale interesującą rzeczą jest to, że nagle zaczyna się tutaj „my”. Więc to jest Druga Podróż Misyjna apostoła. Kiedy dociera do Troady, najwyraźniej wtedy Łukasz wsiada na pokład. Więc zabiera Tymoteusza w Listrze i zabiera Łukasza w Troadzie. Nagle zaczyna się „my”, o czym mówiliśmy wcześniej. Więc Troada jest ważna, ponieważ to tam otrzymuje to powołanie Macedończyków. Teraz zamierza udać się do Europy, aby spotkać się z pierwszymi europejskimi konwertytami w Filipi. Tak więc zasadniczo podróżuje do Europy z dala od Azji Mniejszej, Syrii i Izraela.

D. Druga podróż misyjna: Filippi [6:52-16:22]

B: Połącz tylko D; 6:52-16:22; 2MJ Filippi

Co się więc dzieje, gdy dociera do Filippi? Przede wszystkim, wiemy, że Filippi jest w Macedonii. Macedonia jest tutaj. Kto jeszcze pochodzi z Macedonii? Jeśli powiem Macedonia, co przychodzi ci na myśl? Mam nadzieję, że z wcześniejszej części kursu pamiętasz Filipa Macedońskiego. Filip Macedoński był ojcem Aleksandra Wielkiego. Więc miejsce Filippi zostało nazwane na cześć Filipa Macedońskiego. Więc docierają do Filippi.

To ciekawe, że wychodzą nad rzekę, bo nie ma tam synagogi. W Filippi nie ma synagogi. Co to nam mówi? Co jest potrzebne, żeby zbudować synagogę. W tamtych czasach, myślę, że trzeba było mieć dziesięciu starszych, głów rodziny, żeby zbudować synagogę. Żeby zbudować synagogę, trzeba było mieć dziesięciu głów rodziny i najwyraźniej nie było tam tak wielu Żydów, więc nie mieli synagogi.

Więc spotykają się nad rzeką i jest tam kobieta, która się nawróciła i pierwsza europejska nawrócona, ma na imię Lidia. Jest sprzedawczynią purpury. Z Tytiry, więc sprzedaje purpurę, co pokazuje, że jest bogatą kobietą, kobietą zamożną. Lidia jest tam, a co się dzieje? Pozwólcie mi opowiedzieć historię.

To jest z Dziejów Apostolskich rozdział 16:7 i następne. Opowiem historię, są tacy faceci i ci faceci mają dziewczynę, która jest opętana przez demona. Potrafi przepowiadać przyszłość, więc pracują z tą dziewczyną i zarabiają pieniądze. Zarabiają na zniewoleniu tej dziewczyny. Przychodziła i opowiadała ludziom, co dzieje się w przyszłości przez tego demona. Cóż, ta dziewczyna przychodzi po Pawła i Barnabę. Paweł w końcu jest zmęczony tym, że ona ogłasza rzeczy o Pawle i Barnabie. Trochę się denerwuje, odwraca się i wyrzuca demona z tej dziewczyny. Więc teraz ta dziewczyna jest bezwartościowa dla tych facetów, którzy wykorzystali ją do zarabiania pieniędzy. Kiedy uderzysz kogoś w portfel, oni coś zrobią. Więc zasadniczo ta dziewczyna ma wyrzucone demony. Teraz nie

może już przepowiadać przyszłości. Więc ci faceci stracili pracę.

Więc wrzucili Pawła i Sylasa do więzienia. Więc Paweł został wrzucony do więzienia. Co robią w więzieniu? Śpiewają i chwalą Boga w więzieniu „a gdy właściciele niewolnicy to jest Dzieje Apostolskie 16:19 : „Gdy właściciele niewolnicy zorientowali się, że nadzieja ich zarobku przepadła, pochwycili Pawła i Sylasa i zawlekli ich na rynek, aby stanęli przed władzami”. Teraz, najwyraźniej jest tam uprzedzenie antyżydowskie i jeśli przeczytasz kawałek dalej „ci mężczyźni są Żydami” i jest tam prawdziwe negatywne uprzedzenie wobec Żydów. Jest tam mniej niż dziesięciu głów rodzin. „Ci mężczyźni są Żydami i wszczynają nasze miasto w zamieszanie, opowiadając się za zwyczajami, które są dla nas Rzymian do przyjęcia lub praktykowania”. Pamiętacie, jak mówiliśmy, że pierwsi chrześcijanie byli postrzegani jako ateści, ponieważ czcili Boga, którego nie można było zobaczyć. Byli odrzucani jako kanibale, ponieważ jedli krew swojego pana i jedli jego ciało. Byli postrzegani jako kazirodcy, ponieważ poślubiali swoich braci i siostry. Więc możecie zobaczyć tego rodzaju przeinaczenie: „ci ludzie są Żydami, wzniecając zamieszki w miastach, opowiadając się za zwyczajami, których my, Rzymianie, nie możemy zaakceptować”.

Więc Paweł i Syłas są w więzieniu i śpiewają hymny w środku nocy, a nagle anioł Pański zstępuje i otwiera drzwi, a kajdany spadają. Paweł i Syłas wychodzą tam na wolność i ciekawie jest zobaczyć, co się dzieje. Masz rzymskiego strażnika. A co robi Rzymianin? Drzwi więzienia są otwarte, a oni są rozebrani i pobici, nawiasem mówiąc, w trakcie procesu, co jest interesujące. Więc nagle nastąpiło tak gwałtowne trzęsienie ziemi. Natychmiast wszystkie drzwi więzienia się otworzyły i łańcuchy wszystkich się poluzowały. Strażnik więzienny obudził się i kiedy zobaczył otwarte drzwi więzienia, wyciągnął miecz i miał zamiar się zabić, ponieważ myślał, że więźniowie uciekli. To był jego obowiązek pilnować tych więźniów. Ci więźniowie wychodzą na wolność, a jeśli uciekną, on nie żyje. Więc wolałby się zabić, niż być maltretowanym przez kogoś

innego, przez gubernatora lub ludzi rządowych. Więc to, co się stało, to Paweł krzyknął „nie rób sobie krzywdy, wszyscy tu jesteście”.

Strażnik więzienny wezwał światła, wpadł i padł drżący przed Pawłem i Sylasem, a teraz jest to klasyczna kwestia, to rozdział 16, werset 30 i następne Dzieje Apostolskie. „Wtedy wyprowadził ich i zapytał” i jest to jedno z najwyraźniejszych pytań w Piśmie Świętym: „Panowie, co mam czynić, aby być zbawionym?” „Co mam czynić, aby być zbawionym?” Teraz dostajesz jedną z najwyraźniejszych odpowiedzi, co muszę czynić, aby być zbawionym, facet zadał po prostu proste, uczciwe pytanie, trafiające w sedno. Odpowiedzieli: „Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony ty i twój dom”. To jest jedno z najwyraźniejszych oświadczeń, co jest potrzebne? „Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony”. I jest to jedno z najwyraźniejszych oświadczeń i ma miejsce w Filipi, dane temu facetowi, który jest znany jako strażnik więzienny w Filipi.

Musimy zapytać, co inni ludzie zawsze próbują dodać, wierzyć w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony? Każdy jest „Tak, musisz wierzyć w Jezusa, a także musisz to zrobić. Musisz wierzyć w Jezusa, tak, ale musisz też to zrobić”. Więc każdy jest już gotowy dodać coś do tego oświadczenia wiary, a także coś innego, i tak na przykład, miałem znajomego studenta, który zaangażował się w sektę, która mówiła, że musisz zostać ochrzczony przez ich kościół, w przeciwnym razie nie zostaniesz ochrzczony, a jeśli nie zostaniesz ochrzczony, nie zostaniesz zbawiony. Musisz zostać ochrzczony, aby uzyskać przebaczenie grzechów. I to, co zrobili, to pracowali na podstawie Dziejów Apostolskich 2:38. Pozwól mi to przeczytać. Że musisz zostać ochrzczony, w przeciwnym razie nie zostaniesz zbawiony. Dzieje Apostolskie 2:38 i mówi „uwierz i daj się ochrzcić na odpuszczenie grzechów”. Więc musisz zostać ochrzczony dla odpuszczenia grzechów, aby twoje grzechy zostały odpuszczone. Potem powiedzieli: „Nie, nie możesz zostać ochrzczony przez nikogo, musisz zostać ochrzczony przez nasz kościół”. Widzisz, jak to jest sekciarskie? Chrzest

kogośkolwiek innego i żadnego innego kościoła nie jest ważny. Musisz zostać ochrzczony przez nasz kościół. Więc to oni kontrolują, czy ktoś dostanie się do nieba czy piekła. To oni kontrolują to poprzez swój chrzest. To jest bardzo sekciarska orientacja. Mój przyjaciel student zaangażował się w nich i faktycznie wrócił i wygłosił mi wykład, że nie jestem zbawiony, ponieważ nie zostałem ochrzczony w tym kościele. Jego rodzice nie zostali zbawieni, ponieważ nie zostali ochrzczeni w tym kościele, więc poszedł z nimi i w końcu po czterech lub pięciu latach zdał sobie sprawę, że to oszustwo i zasadniczo z tego wyszedł. To była bardzo sekciarska praktyka. Musisz być w naszej grupie, inaczej nie jesteś wierzącym, nie jesteś chrześcijaninem. Wiele kościołów próbuje praktykować tego typu rzeczy w sposób sekciarski.

Oto kolejny, o którym wspomniałem wcześniej, kiedy mówiliśmy językami. Ruch jedności, który mówi, że musisz mówić językami, to wiara w Pana Jezusa Chrystusa, ale musisz też mówić językami, inaczej nie jesteś prawdziwym chrześcijaninem. Duch Święty tak naprawdę nie zstąpił na ciebie i cię nie ochrzcił. Więc musisz mówić językami, aby być chrześcijaninem. I to jest znowu rodzaj sekty. Musisz wykonać naszą sztuczkę, aby dostać się do nieba. A Paweł mówi „Nie, nie”. Czego potrzebujesz, aby zostać zbawionym? Musisz uwierzyć w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony.

Myślę, że jednym z najlepszych przykładów, kontrprzykładów tego rodzaju kultowych rzeczy, czy pamiętasz złodzieja na krzyżu? Było dwóch złodziei obok Jezusa na krzyżu i kiedy Jezus umierał. Czy pamiętasz, że jeden facet powiedział: „Panie, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. Jezus powiedział: „dzisiaj będziesz ze mną w raju”. Czy facet został ochrzczony? Nie. Czy facet mówił językami? Nie. Jezus powiedział „dzisiaj”, dlaczego Jezus powiedział: „dzisiaj będziesz w raju”. Uwierzył w Jezusa Chrystusa. Został zbawiony. Więc złodziej na krzyżu nie wykonał żadnych uczynków poza wiarą w Jezusa Chrystusa. To jest to, co jest potrzebne. Na tym polega zbawienie.

E. Natura wiary [16:22-31:47]

C: Połącz tylko E; 16:23-31:47; 2MJ – Filippi, Natura wiary

Teraz pojawia się pytanie. Co oznacza wiara? Czym jest wiara? Co oznacza wierzyć w Jezusa? Co to właściwie znaczy? Chcę przedstawić trzy rzeczy, które są w pewien sposób tradycyjne w kościele. Po pierwsze, wiara wymaga znajomości faktów. Musisz wierzyć w Pana Jezusa Chrystusa. Musisz wiedzieć, kim jest Jezus Chrystus. Jezus Chrystus przyszedł, narodził się z dziewicy, mieszkał w Palestynie, dokonał wielu cudów przed Bogiem i ludźmi. Jezus umarł za nasze grzechy i zmartwychwstał trzeciego dnia, wstąpił do nieba i zasiadł po prawicy Boga Ojca Wszechmogącego i przyjdzie sądzić żywych [żyjących] i umarłych. Jeśli któryś z was zna Wyznanie Apostolskie, zna takie rzeczy. To jest istota ewangelii. Musisz znać te pewne fakty. Jezus umarł za nasze grzechy; zmartwychwstał fizycznie do życia. Wstąpił do nieba. Są pewne fakty, które musisz znać. Tak więc pierwszą częścią wiary jest znajomość faktów. Musisz wiedzieć, kim jest Jezus. Aby w coś uwierzyć, trzeba o tym czymś wiedzieć.

Druga rzecz jest taka, że musisz to zasadniczo zaakceptować jako prawdę. Nie wystarczy po prostu powiedzieć, że znam te fakty o Jezusie, ale musisz powiedzieć, że akceptuję te fakty, że Jezus zmartwychwstał, fizycznie zmartwychwstał, widziało go 500 osób, widziało go 12 osób, widziały go dwie osoby na drodze do Emaus, widział go Tomasz, który wątpił, i widział go później Paweł. Wszystkie różne okoliczności w różnych środowiskach w Jerozolimie w Emaus i w Galilei, w różnych miejscach i o różnych porach dnia. Widzieli go różni ludzie, kobiety, mężczyźni, w różnych kontekstach. Musisz zaakceptować, że te fakty są prawdziwe. Są prawdziwe dla ciebie, że Jezus umarł, nie tylko ogólnie, że Jezus umarł za twoje grzechy i że ufasz Bogu w kwestii przebaczenia, które przychodzi przez wielką ofiarę Chrystusa w twoim imieniu. To jest to, co nazywają zastępczym zadośćuczynieniem, że śmierć Chrystusa była zastępcza dla ciebie. Więc kiedy już uwierzysz, musisz poznać fakty, a potem musisz zaakceptować, że te fakty są prawdziwe.

A po trzecie, to jest to, co nazywasz zaufaniem. Prawdopodobnie najlepszym sposobem, w jaki mogę to zilustrować, kiedy byłem małym dzieckiem, jest to, co oznacza ufać czemuś, wierzyć w to i ufać, będąc częścią tej wiary.

Kiedy byłem młody, w miejscu o nazwie Berkholtz w Niagara Falls w Nowym Jorku był dom, był bardzo mały i miał dość płaski dach. Więc mój ojciec zabrał mnie na dach. Musiałem mieć wtedy około trzech lat. Mój ojciec i ja byliśmy na dachu. Naprawiał kilka rzeczy na dachu, więc byłem tam, a moja matka była na dole. Mój ojciec powiedział do swojej matki: „Skacz w dół”. Zeskocz z dachu, a twoja matka cię złapie. Więc pomyślałem: „To będzie naprawdę fajne, będę mógł latać w powietrzu, w dół, a moja matka mnie złapie”. Więc wróciłem i wskoczyłem z powrotem na dom, a potem nagle zacząłem biec, więc zjechałem na dół i zeskoczę z dachu, po prostu polecę, a moja matka mnie złapie, mam trzy lata. Więc zaczynam biec w dół dachu mojego domu i mam zamiar skoczyć, a nagle dostaję tę wielką rękę i to jest mój ojciec, sięgnął w dół i złapał mnie za tył koszuli i po prostu podniósł mnie i powiedział „co robisz?” Odpowiedziałem „Powiedziałeś mi, żebym zeskoczył do mamy, więc zeskoczyłem. Miałem tam wylecieć”. Wyjaśnił „Żartowałem. Nie chciałem, żebyś zeskoczył z dachu. Twoja matka cię nie złapie”. Wtedy nauczyłem się lekcji, nigdy nie ufaj swojemu ojcu. Tak czy inaczej, nie o to chodzi. Chodzi o to, że to było zaufanie. Zaufanie to kiedy oddajesz się faktom, a więc kiedy faktycznie wykonujesz skok wiary. Naprawdę ufasz tym faktom. Wiem, jakie są fakty; wierzę, że fakty są prawdziwe i są dla mnie i teraz zamierzam zaufać tym faktom.

Istnieją więc trzy aspekty wiary, trzy różne sposoby patrzenia na nią. Aby uwierzyć w Pana Jezusa Chrystusa, powinienes być zbawiony. Nie musisz robić tego czy tamtego. Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony.

Teraz pytanie, czy z tego wynikają uczynki? Jakub mówi nam bardzo szybko w Jakuba 2, gdzie jest napisane „wiara bez uczynków jest martwa”. Więc jeśli ktoś mówi ci, że ma wiarę, a nie wydaje się odzwierciedlać Jezusa w swoim

życiu, to również jest poważny problem. Więc musisz być bardzo ostrożny. Pozwól mi, skoro już tu jestem, wspomnieć o wierze i o tym, co to oznacza. Człowiek powierza się temu, w co wierzy, a to wpływa na sposób, w jaki żyje. Wiara bez uczynków jest martwa, jak mówią.

Opowiem wam historię o człowieku o imieniu Probo. Przez dziesięć lat pracowałem w więzieniu o zastrzonym rygorze w Indiana State Prison. W ciągu dnia uczyłem w Grace College, a nocą Ken Taylor, mój przyjaciel, który uczył w Grace, wsiadaliśmy do samochodu i jechaliśmy półtorej godziny do tego więzienia. Potem wchodziliśmy do więzienia przez siedem bram, było zastrzone rygory. 40-stopowe mury o grubości około dziesięciu stóp. Zostało zbudowane, myślę, w 1863 roku lub coś koło czasów wojny secesyjnej. Było naprawdę stare. Miało zastrzone rygory; to tam trafiają wszyscy wielcy chłopcy. Dostają wyroki dożywocia, trzydzieści pięć lat, 25 lat, takie wyroki. Poznałem faceta w więzieniu, nazywał się Probo [Jjohn Schultz]. W więzieniu nazywał się Probo . Był weteranem wojny w Wietnamie. Pozwólcie, że opowiem wam trochę historii. Jest nagrana, mogłaby być trochę dłuższa. Był weteranem wojny w Wietnamie, był szkolony w służbach specjalnych, więc w Wietnamie była strefa zdemilitaryzowana, w zasadzie zrzucali go po drugiej stronie strefy zdemilitaryzowanej, gdzie nie powinien się znajdować. Więc ten facet nie powinien tam być, ale zrzucają go tam i zasadniczo dają mu nóż w rękę, nie ma broni. Nie może mieć broni, bo gdyby miał broń i strzelił, broń wydawałaby hałas i ludzie odkrywali by, że tam jest. Więc dali mu nóż w rękę i nauczyli go, jak zabijać ludzi. Więc zrzucili go za strefę zdemilitaryzowaną, a on po prostu poszedł i zabił kilku z tych ludzi z Wietkongu w tamtych czasach. Kiedy wrócił do Ameryki, był bohaterem. Mam na myśli, że ten facet jest bardzo dobrze wyszkolony, bardzo dobry w tym, co robił, udało mu się wejść i wyjść żywym i jest coś do powiedzenia na ten temat, jeśli wiesz cokolwiek o wojnie w Wietnamie.

Wrócił do Ameryki, pewnej nocy był w barze i dwóch facetów na niego

napadło. Cóż, powiem ci, nie chcesz napadać na Probo, ponieważ ten facet jest bardzo dobry w tym, co robił i robił to wiele razy. Był wysoko odznaczonym wojskowym i paradnym i wysoko odznaczonym przez Amerykę. Jest w barze, tych dwóch facetów na niego napada, a on wraca pamięcią, po prostu robi to, co robi, ponieważ to po prostu odruchy u niego i tam idziesz, masz dwóch martwych facetów obok niego. Zabił obu facetów rękami. Teraz jest oskarżony o morderstwo i idzie do więzienia na trzydzieści pięć lat. Był w więzieniu, miał około 55 lat, kiedy był w więzieniu. Kiedy go wypuścili, miał około 55 lat, znałem go prawdopodobnie od czasu, gdy miał 45-55 lat. Nikt w więzieniu nie zadzierał z Probo, każdy wiedział, co potrafi i to było „Tak, panie Probo”. Miał tatuaże na całym ciele, był typem faceta w stylu Hell's Angel Harley Davidson. Nikt nie zadzierał z Probo, bo wszyscy wiedzieli, co knuje.

On uczęszczał na moje zajęcia, nie był chrześcijaninem i nigdy nie robił notatek. To były zajęcia ze Starego Testamentu, nigdy nie robił notatek na zajęciach. Zawsze zadawał mi te pytania, które były trochę antybiblijne, jakby próbował obalić Biblię. Na przykład Biblia mówi, że nietoperze są ptakami, a oczywiście nietoperze nie są ptakami. Więc jak Księga Kapłańska może mieć rację, skoro klasyfikuje rzeczy w ten sposób. Kilka razy skonfrontowałem mnie z „błędami” w Biblii. Omówiliśmy to i było naprawdę dobrze. To było dobre dla mnie i mam nadzieję, że było dobre dla niego.

Wyszedł z więzienia i pamiętam, że widziałem strach w jego oczach, pierwszy raz zobaczyłem strach w jego oczach, kiedy wspomniał, że miał wtedy około 55 lat i wiedział. Ten facet był bardzo mądry. Nigdy nie robił notatek na moich zajęciach ze Starego Testamentu. Kiedy dałem ten test, pomyślałem: „Okej, Probo, będę patrzył, jak zjadasz kruka, bo zamierzasz napisać test, nie robiłeś żadnych notatek. Oblejesz ten test. On napisał test, dostał najwyższą ocenę w klasie. Problem z Probo był taki, że miał ucho fotograficzne. Wszystko, co powiedziałeś, potrafił zapamiętać słowo w słowo. Potrafił zacytować mi to, co powiedziałem, słowo w słowo. Nie mogłem zapamiętać, co powiedziałem. Potrafił

zacytować to słowo w słowo. Wojsko go szkoliło, kiedy dostawał rozkazy, nic nie było spisane, wszystko było w jego głowie. Rozkazy były, pamiętał je.

Niesamowite, co potrafił zapamiętać.

Kiedy wychodził z więzienia, to był pierwszy raz, kiedy zobaczyłem strach w jego oczach, ponieważ wiedział, że spędził w więzieniu trzydzieści pięć lat. Wiedział, że świat się zmienił. Był bardzo, bardzo bystrym człowiekiem. Wyszedł z więzienia. Przyjechałem do miejsca o nazwie Gordon College w Massachusetts. Modliłem się za Probo i zawsze mówił mi, że będzie mnie brzęczał swoim Harleyem i pewnego dnia będę słuchał i słyszał ten ryk Harleya, jeśli kiedykolwiek go słyszałeś, wiesz, o czym mówię. Miał mnie brzęczeć i myślałem, że wraca do Grace College, ale przeprowadziłem się do Gordon, więc zawsze się zastanawiałem, czy pewnego dnia usłyszę w Frost Hall, usłyszę tego Harleya. Prezydent przestraszyłby się na śmierć, gdyby zobaczył tego wielkiego, wytatuowanego faceta. Nigdy tego nie słyszałem i modliłem się za niego przez lata, żeby Chrystus przyszedł do jego życia i żeby został chrześcijaninem.

Okazało się, że nikt mi nie powiedział, bo teraz jestem tysiąc mil od miejsca, w którym kiedyś uczyłem. Probo zmarł, jechał na motocyklu, jego płaszcz się zaplątał i wypadł z motocykla na barierkę ochronną z prędkością 55/60 mil na godzinę i zginął na miejscu. Nikt mi nie powiedział, byłem tak wściekły. Pomyślałem sobie, że modliłem się za tego gościa, który nie żył od dwóch lat i nadal się za niego modlę. Co jest nie tak z tym zdjęciem? Dlaczego nikt mi nie powiedział?

Byłem na konferencji. Musiałem przemawiać na konferencji ETS w Atlancie i był tam facet o imieniu Ron Clutter, mój przyjaciel, wyszliśmy na lunch i Ron i ja rozmawialiśmy o starych czasach i kiedy wstawałem, odwrócił się do mnie i powiedział, pamiętasz Johna Schultza — starego Probo ? Powiedziałem: „Tak, co myślisz, byłem tak zły na was, na Grace, że nigdy mi nie powiedzieliście, że umarł, a ja się za niego modliłem. Za każdym razem, gdy o tym myślę, wzruszam się.

Ron i ja usiedliśmy z powrotem i powiedział, że tak właśnie działał Probo. Nigdy nie mogłem tego zrozumieć, ponieważ poślubił chrześcijankę. Nie mogłem zrozumieć, dlaczego Probo poślubił chrześcijankę. Myślałem, że coś tu nie gra. Ron powiedział mi, że Probo został chrześcijaninem, ale nikomu nie powiedział, że jest chrześcijaninem. Chciał, żeby ludzie wiedzieli, że jest chrześcijaninem, po zmianie w jego życiu. Nie zamierzał nosić swojej religii na rękawie i wciskać jej komuś do twarzy, mówiąc: „O, tak, powiedziałem tę małą formułkę”. Nie, powiedział: „Chrystus zmienił moje życie i ludzie, którzy mnie znają, będą wiedzieć, że jest różnica, ponieważ moje życie się zmieniło”. Nigdy tak naprawdę nie obwieścił, że został chrześcijaninem, ale jego życie się zmieniło i dlatego poślubił chrześcijankę. Więc Probo został chrześcijaninem. Jego wiara w Chrystusa oddała się tym przekonaniom, a te przekonania zmieniły jego życie — zmieniły jego życie. Jest coś na to. Słowa są tanie. Niech twoje życie, zmiana twojego życia, odzwierciedla Chrystusa. Wtedy ludzie nie będą mogli nazwać cię hipokrytą. Kroczysz śladami Jezusa. I tak Chrystus zmienił swoje życie. Więc jeśli dotrzemy do nieba i zobaczysz tam jakiegoś gościa jeżdżącego swoim Harleyem i szukającego mnie, jadącego swoim Harleyem, po prostu powiedz mu, że Hildebrandt czeka tam, czeka przy bramach Pearly i powiedz Probo, żeby wyszedł i mnie zabrał, a ja pojedę z nim. Przepraszam, to było dość dziwne.

Chodzi o to, co muszę zrobić, aby zostać zbawionym? Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony. To ewangelia z Dziejów Apostolskich 16:9, strażnik więzienny z Filipi. Co muszę zrobić, aby zostać zbawionym? To ciekawe, jak w naszej kulturze zmieniliśmy teraz pewne rzeczy. Ludzie nie chcą rozmawiać o ewangelii ani o byciu „zbawionym”. Chcą rozmawiać o takich rzeczach jak sprawiedliwość społeczna lub robienie innych rzeczy, więc nastąpiła ta wielka zmiana, wydaje mi się, że odeszliśmy od „tradycyjnej” ewangelii, że trzeba wierzyć w Pana Jezusa Chrystusa, aby zostać zbawionym, do ratowania matki ziemi lub sprawiedliwości społecznej, albo odchodzimy od tych spraw. Następnie próbujemy je połączyć i prawie wstydzimy się ewangelii, ale obrońca

sprawiedliwości społecznej jest tak zgodny z naszą kulturą. Nasza kultura kocha pomagać biednym, więc jesteśmy klepani po głowie jako chrześcijanie, dopóki trzymamy usta zamknięte na temat ewangelii. Myślę, że musisz być naprawdę ostrożny ze zmianami, które zachodzą teraz w naszej kulturze. O co pytam: Czym jest ewangelia? Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a zostaniesz zbawiony. To naprawdę ważne, OK. Pamiętasz, jak powiedzieliśmy: „główne w głównych”. To jeden z głównych. Co oznacza wierzyć w Jezusa? Co to oznacza? Znać fakty, zaakceptować fakty jako prawdziwe i zaufać sobie w tych faktach, a następnie podążać śladami Jezusa.

Oto więc strażnik więzienny z Filipi, Lidia jest sprzedawczynią purpury. Co się dzieje dalej? Wyjeżdża więc z Filipi. A tak przy okazji, zapomniałem o jednej rzeczy, zgadnijcie co się dzieje, w Filipi zatrzymuje się „my”. Więc najwyraźniej Łukasz poszedł z Troady do Filipi. A potem, gdy jest w Filipi, nagle „my” się zatrzymuje. Paweł jedzie do Tesaloniki, ale potem to „on ” zrobił to, a „on” zrobił tamto, to już nie jest „my”. Więc Łukasz najwyraźniej w Drugiej Podróży Misyjnej Łukasz jedzie z Troady do Filipi i tam się zatrzymuje.

E. Tesalonika i Berea [31:47-33:52]

D. Połącz EG; 31:47-48:48; 2MJ Tesalonika do Koryntu

Co się dzieje w Tesalonice? Kiedy docierają do Tesaloniki, zgodnie ze zwyczajem, Paweł idzie do synagogi. To Dzieje Apostolskie 17:5. Przez trzy szabaty rozmawiał z nimi na podstawie pism, wyjaśniając i dowodząc, że Chrystus musiał cierpieć i zmartwychwstać. Bogobojni Grecy i wpływowe kobiety wierzą, że kiedy bogobojne kobiety wierzą, Żydzi stają się zazdrośni i dzieje się tak, że atakują dom Jazona, w którym przebywa Paweł. Paweł przebywał w tym domu Jazona. Żydzi tworzą wtedy tłum, przychodzą, aby zaatakować dom Jazona. Paweł zasadniczo wybija go tylnymi drzwiami i ucieka. Więc Tesalonika jest dziś nazywana współczesnymi Salonikami. Atakują dom Jazona. Paweł ucieka, wychodzi stamtąd i ucieka. Ich oskarżenie przeciwko niemu było takie, że mówił,

że jest inny król, Jezus, zamiast Cezara. Więc ścigają Pawła na tej podstawie.

Teraz, kiedy docierają do Berei, Berea jest tym szczególnym miejscem. Wielu z was słyszało o Berean Bible Chapels. Berea jest po drodze z Tesaloniki. To trzy miasta w Macedonii na północ od Grecji. Mówi się: „A Berejczycy byli szlachetniejsi od Tesaloniczan, bo przyjęli przesłanie z wielką gorliwością”. Z tego znani byli Berejczycy . Kiedy mówisz Berean Bible Chapel lub Berean Bible Studies, „są znani z tego, że codziennie badają Pismo, aby sprawdzić, czy to, co powiedział Paweł, jest prawdą”. Więc Berejczycy szcycą się tym, że badają Pismo, aby sprawdzić, czy rzeczy są prawdą. To szlachetna rzecz. Byli szlachetniejsi od ludzi z Tesaloniki, którzy bili dom Jasona.

F. Ateny [33:52-40:20]

Następnie Paweł zostawia tam Sylasa i Tymoteusza i udaje się do Aten. Tak więc Paweł udaje się z Macedonii do Aten. Ateny są najsłynniejszym greckim miastem. To tutaj Paweł na Wzgórzu Marsowym przemawia do filozofów na Wzgórzu Marsowym w Dziejach Apostolskich 17. Pozwólcie mi przeczytać fragment Dziejów Apostolskich 17:16 . „, Wszyscy Ateńczycy i cudzoziemcy, którzy tam mieszkali, spędzali tam czas, nie robiąc nic innego, jak tylko rozmawiając i słuchając najnowszych idei”. Ateny były wspaniałym domem Sokratesa. Ateny były wspaniałym miejscem Platona, Arystotelesa, wielkich myślicieli i wielkich filozofów. Następnie Paweł idzie i mówi: „Gdy przechadzałem się, przyglądałem się waszym przedmiotom czci i znalazłem ołtarz z napisem 'Nieznanemu Bogu'. Teraz to, co czcicie jako coś nieznanego, ja wam ogłoszę: Bogu, który stworzył świat, służą nie ludzkie ręce [tworząc bożki]. W nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jak powiedzieli niektórzy z waszych poetów, jesteśmy jego potomstwem”. To „w nim żyjemy, poruszamy się i jesteśmy” jest cytatem Aratosa, jednego z greckich poetów. „Jesteśmy jego potomstwem. Dlatego , ponieważ jesteśmy potomstwem Boga, nie powinniśmy

myśleć o boskiej istocie jak o srebrze, złocie lub kamieniu”. Cytuje on również Epimenidisa w tych kontekstach.

Pytanie więc brzmi: co Paweł tu robi? I to jest wielkie pytanie, które zadaje Tertulian: Co Jerozolima ma wspólnego z Atenami? To napięcie istnieje między Jerozolimą, czyli miejscem religii, a Atenami, miejscem filozofii. Okazuje się, że Paweł wydaje się mieć wystarczająco dużo interakcji z grecką kulturą, że bierze na przykład posąg nieznanego boga i mówi: „Zamierzam ci to teraz oznajmić”. Używa tego, co jest w ich kulturze, aby głosić im Chrystusa, używając rzeczy, które są im znane. Więc cytuje Aratosa i cytuje Epimenidesa, cytuje tych greckich pisarzy. Paweł jest bardzo, bardzo mądrym człowiekiem i wychwytuje to, a następnie używa tego jako miejsca połączenia, węzła, między swoim Chrystusem, którego będzie głosił, a ich kulturą. Więc ta sugestia jest ważna dla chrześcijan, aby byli bardzo świadomi kultury, w której żyjemy. Czy ważne jest dla chrześcijanina, aby być świadomym kultury i móc używać rzeczy w kulturze, aby głosić Chrystusa?

Czy powinniśmy znać filozofię? Czy powinniśmy znać filozofię naszych czasów, aby głosić Chrystusa? Odpowiedź brzmi: tak. O to właśnie chodzi w takim miejscu jak Gordon College, o sztuki wyzwolone, gdzie poważnie studiujemy filozofię. Mamy tu kilku fenomenalnych filozofów. W twojej filozofii nauki, co mówi kultura i jakie są główne wpływy, które podtrzymują tę filozofię. Jakie są podstawowe filozofie naszych czasów i jak wchodzisz z nimi w interakcje jako chrześcijanie. Niektóre z filozofii, nawet jak powiedział Paweł, są prawdziwe. Czy jest możliwe, aby nieodrodzona osoba niechrześcijańska powiedziała jakieś prawdziwe rzeczy? Albo oczywiście, że tak. Więc studiujesz filozofię i ją rozwiązujesz. Co jest prawdą, a co nie? Co naprawdę utrudnia zrozumienie Chrystusa przez naszą kulturę? W którym momencie możemy atakować i formułować argumenty na tej podstawie?

Czy studiujesz historię, aby zrozumieć naszą kulturę i głosić Chrystusa? Mamy tutaj zajęcia z języka angielskiego; mamy zajęcia z komunikacji. Czy

musimy wyrażać ewangelię w tych nowych mediach cyfrowych? To jedna z rzeczy, za którą naprawdę mocno argumentuję, że my jako chrześcijanie musimy zrozumieć to medium cyfrowe, które jest tak ważne w naszej kulturze pod względem słuchania z paskami w uszach i oglądania na ekranach telewizorów, na padach, na telefonach, na komputerach i na laptopach. Cokolwiek to jest, zasadniczo przyjmujemy to medium cyfrowe i my jako chrześcijanie musimy zrozumieć, jak się komunikować w tym nowym medium, więc studiujemy komunikację.

Używamy tutaj muzyki, sztuki i wszelkiego rodzaju form, które rozumiemy i z którymi pracujemy. To jest podstawa edukacji chrześcijańskiej, zasadniczo, jeśli masz to ująć w jednym zdaniu, myślę, że Arthur Homes prawdopodobnie wykonał najlepszą robotę. Był w tym całkowicie niesamowity. „Cała prawda jest prawdą Boga”. Cała prawda jest prawdą Boga, więc zajmowaliśmy się naukami ścisłymi, biologią, chemią i fizyką, nie jako ludzie, którzy boją się tych dyscyplin, ponieważ wpłyną na ich religię. Bóg jest autorem nauki. Więc tak, chcę być w stanie zrozumieć naukę jako chrześcijanin z biologicznej, chemicznej, z perspektywy fizyki. To prawda nawet w matematyce, która jest językiem wszechświata. Aby to zrozumieć i dać uchwyt na to, jak funkcjonuje kosmos, jak rzeczy są uporządkowane i jak możemy konstruować rzeczy matematycznie. To po prostu niesamowite. Dlatego zajmujemy się sztukami wyzwolonymi.

Paweł w Atenach przemawiał do filozofów bardzo płynnie w ich języku. Mówił w ich języku, języku tych idoli, których czcili, i w ich języku ich poetów i ich filozofów, więc my również musimy być świadomi naszej kultury. To jest w pewnym sensie podstawa jednej z podstaw ludzi na tym kampusie, którzy mogą argumentować o wiele lepiej niż ja. To jest podstawa znacznego przyjęcia sztuk wyzwolonych. Co Jerozolima ma wspólnego z Atenami? Wszystko.

G. Korynt [40:20-48:48]

Z Aten Paweł udaje się do Koryntu. Zajęliśmy trochę za dużo czasu

niektórymi z nich. W Koryncie Paweł przebywa przez półtora roku podczas Drugiej Podróży Misyjnej. To właśnie tam Paweł się osiedla, w Koryncie. Tak więc na Drugą Podróż Misyjną zaczyna w Antiochii w Syrii, przechodzi przez wszystkie miasta, zabiera Tymoteusza w Listrze. Udaje się do Troady i zabiera Łukasza. Udaje się do Macedonii i Filipi i spotyka tego filipińskiego strażnika więziennego. W Tesalonice dom Jasona zostaje zaatakowany. W Berei studiują Pisma Święte. Następnie przybywa do Aten, robi tam swoje, a następnie uderza w Korynt. Kiedy uderza w Korynt, zostaje tam przez półtora roku. Tak więc Druga Podróż Misyjna w Koryncie trwa prawie dwa lata.

Teraz, gdy jest w Koryncie, jesteśmy w Dziejach Apostolskich 18:1 i dalej jest napisane: „Potem Paweł opuścił Ateny i udał się do Koryntu. Tam spotkał Żyda imieniem Akwila, rodowitego Poncjusza, który niedawno przybył z Italii”. Dlaczego Akwila przybył z Italii? Jego żona miała na imię Pryscylla. Więc tutaj masz Akwilę i Pryscyllę. Akwila jest mężczyzną, Pryscylla jest żoną. Klaudiusz był około 49 r. n.e., nie jestem pewien dokładnej daty. Klaudiusz postanowił wygnać Żydów z Rzymu. Więc tutaj masz ten antysemityzm nawet u Klaudiusza cesarza, który nakazał im opuścić Rzym. Więc Akwila i Pryscylla opuścili Rzym, który byłby tutaj i przybyli do Koryntu. Ponownie pamiętaj o związku między Rzymem a Koryntem. Powiedzieliśmy, że żeglarze zamiast żeglować po całym Peloponezie, wpływają tutaj do tego ładnego portu, a następnie rozładowują się i przepływają przez ten siedmiomilowy przesmyk z jednej strony na drugą, a następnie płyną do Efezu. Oszczędzasz sobie podróżowania wzdłuż tej skalistej linii brzegowej i po prostu wpływasz tutaj, rozładowujesz się i ładujesz ponownie, i możesz przepłynąć. Więc spotyka tam Pryscyllę i Akwilę.

W takim razie powinniśmy zapytać, co on robi? On właściwie robi namioty, Pryscylla i Akwila najwyraźniej robią namioty. To tam Paweł robi namioty. Wielu chrześcijan mówi, że są wytwórcami namiotów. Co to znaczy? Oznacza to, że na przykład w Afganistanie, czy pamiętasz, że był tam misjonarz, który został zabity. To był prawdziwy wstyd. Ale był misjonarzem przez 28 lat,

myślę, że w Afganistanie, był okulistą. Innymi słowy, pomagał Afgańczykom z ich wzrokiem. Był okulistą pracującym w Afganistanie. Myślę, że Talbanowie go dopadli i zmasakrowali i zabili. To było zaledwie kilka lat temu. Co się stało, był w Afganistanie i co robił? Tak, był misjonarzem, ale tak naprawdę był wytwórcą namiotów. Naprawdę pracował, zapewniając im usługi okulistyczne.

Miałem kilku znajomych studentów z byłego college'u, w którym pracowałem w Grace, którzy pojechali do Niemiec, myślę, że jeden z nich był architektem, jeden z nich był inżynierem i nie jestem pewien, kim był trzeci. Ci trzech faceci spotkali się i powiedzieli, że pojedziemy razem i zostaniemy misjonarzami do Niemiec. Więc to, co zrobili, to wykorzystali swoje wykształcenie architektoniczne, aby pracować w Niemczech. Drugi facet był inżynierem i pracował jako inżynier w Niemczech. Prawdopodobnie projektował Mercedesa Benz. Pracował tam jako inżynier, a następnie współpracował z kościołami w Niemczech. Nazywa się to „wyroblem namiotów”. Opiera się na tym fragmencie w Koryncie, że Paweł Pryscylla i Akwila robili namioty i to właśnie robili.

Trochę mi się podoba, żydowski sposób edukacji w Ameryce, w której kształcimy. W szkołach. Żydzi uczą swoje dzieci Tory, ale dają im też praktyczne umiejętności. Na przykład Jezus, Jezus był nazywany synem cieśli, ale jeśli zagłębisz się w niektóre fragmenty, myślę, że w Ewangelii Marka, jest powiedziane, że sam Jezus był cieśli. Więc to, co się stało, to ojciec miał zawód, a dziecko uczyło się zawodu swojego ojca. Uczyło się też Tory i sposobów myślenia. Ale uczyło się też umiejętności. Więc myślę, że w życiu ważne jest, aby mieć oba te elementy.

Wiem, że kiedy chodziłem do liceum, ścieżka zawodowa była uznawana za

nieakademicką i poniżej naszych możliwości. Potem dowiadujesz się, że nie możesz dostać pracy. Więc dobrze jest mieć jakieś praktyczne umiejętności. Naród żydowski kształci ludzi zarówno pod względem umysłu, jak i rąk, dzięki umiejętnościom. Więc Paweł był wytwórcą namiotów. Paweł był rabinem i uczył się u Gamaliela, ale potrafił też robić namioty. Utrzymuje się w Koryncie. To pojawi się później w 2 Liście do Koryntian, powiedział: „Nie pozwoliłem wam, żebyście mnie utrzymywali”. Korynt był znany ze swojego bogactwa. Powiedział: „Nie wziąłbym nic z waszego bogactwa, ponieważ nie chcę, żeby przeszkadzało mi to w mojej posłudze tutaj z wami”. Więc niektórzy pomyśleliby: „przyjechaliście tu, żeby zdobyć pieniądze. Ja robiłem namioty i utrzymywałem się, kiedy tu byłem”. Więc Paweł był bardzo niezależny. Paweł nie był misjonarzem, który czuje się uprawniony, jak ja, przychodzę i jestem misjonarzem, a wy macie chłopaków, którzy muszą mnie wspierać, bo jestem wielkim misjonarzem. Nie, Paweł pracował rękami, utrzymywał się i zajmował się interesami. Tak więc to jest w Koryncie. Pryscylla i Akwila, jego posługa tam z nimi i spędza tam półtora roku w Koryncie. Więc kościół w Koryncie będzie wielką sprawą.

Teraz, gdy jest w Koryncie, Tymoteusz i Sylas schodzą z Tesaloniki. Więc to, co się dzieje, to to, że Paweł pisze do Tesaloniczan w czasie Drugiej podróży misyjnej z Koryntu. Będzie tam przez ponad rok i odpisuje 1 i 2 List do Tesaloniczan, aż do ludu Tesaloniczan. Masz tego rodzaju rzeczy dziejące się z Pawłem piszącym do Tesaloniczan z Koryntu.

Inną rzeczą, o którą powinniśmy zapytać w tym momencie, jest to, dlaczego Paweł tak długo przebywał w Koryncie? Zwykle w innych miastach Paweł był bity i musiał uciekać, by ratować życie. Oto, co dzieje się w Koryncie. Udaje się do synagogi i tam głosi kazania, a Kryspus, przywódca synagogi, zostaje chrześcijaninem. Przywódca synagogi zostaje chrześcijaninem. Sostenes, który nie był przywódcą synagogi, ale innym facetem, przychodzi i zaczyna sprawiać kłopoty Pawłowi. Więc opowiada historię Pawła przed Gallionem. Gallion jest

namiestnikiem. Więc Sostenes każe zaciągnąć Pawła przed sąd pogan. Ale kiedy Gallion, namiestnik, to widzi, mówi: „to grupa kłótliwych Żydów”. Mówi: „Nie chcę się w to mieszać”. Więc wyrzuca ich z sądu. Odrzuca zarzuty. Więc Sostenes wnosi oskarżenia przeciwko Pawłowi, gubernator Gallio wyrzuca go z sądu i mówi: „wynoś się stąd. To śmieci. Nie chcę się tym zajmować” i wyrzuca go. Co się dzieje z Sostenesem? Zamiast pobić Pawła, Sostenes zostaje pobity. Więc Paweł jest poza zasięgiem, ten drugi facet został pobity tym razem. Więc Paweł mówi: hej, podoba mi się to miejsce, zostaniemy tu na jakiś czas. Więc Paweł zostaje tu półtora roku. I stamtąd pisze Tesaloniczan.

To jest takie tło dla niektórych z tego, a potem zostaje w Koryncie przez półtora roku z Pryscyllą i Akwilą. Jest jeszcze jeden facet o imieniu Apollos, który jest ważny później. Apollos był potężnym człowiekiem w Piśmie Świętym, naprawdę dobrze rozumiał pisma Starego Testamentu. Zostaje chrześcijaninem, a potem staje się główną siłą w Koryncie. Paweł wie o nim i łączy się z nim, tak samo jak z Pryscyllą i Akwilą.

Z Koryntu wyrusza i wraca do Izraela. Tak więc to jest Druga Podróż Misyjna. Kiedy odbywa się Druga Podróż Misyjna? Nie musisz znać daty, jedyną datą, którą musisz znać, jest jaka? Sobór Jerozolimski 50 r. n.e., Pierwsza Podróż Misyjna tuż przed tym 48, 49 r. n.e. i Druga Podróż Misyjna tuż po tym w latach 51-52 n.e. Tak więc kolejność jest następująca: Pierwsza Podróż Misyjna, Sobór Jerozolimski, Druga Podróż Misyjna głównie w Koryncie przez dwa lata, chociaż dociera tam przez Listrę, Troadę, Filipi, zabierając Łukasza i Tymoteusza. Teraz chcemy przejść do trzeciej podróży misyjnej i z przyjemnością dowiesz się, że są tylko trzy podróże misyjne apostoła Pawła.

H. Przegląd 1 i 2 Podróży misyjnej [48:48-52:56]

E: Połącz HJ; 48:48-60:56; 3MJ do Efezu

Co się dzieje w Trzeciej Podróży Misyjnej? Przeanalizujmy to. Oto właściwa prezentacja PowerPoint. Przeanalizujmy to jako szybki przegląd. Mamy

Pawła i Sylasa w Drugiej Podróży Misyjnej. Udaje się do Listry, gdzie zostaje ukamienowany [1MJ], zabiera Tymoteusza [2MJ], obrzeżał Tymoteusza, jego ojciec jest Grekiem, jego matka jest Żydówką, po Soborze Jerozolimskim.

Dlaczego Tymoteusz zostaje obrzezany? Nie po to, aby zostać zbawionym, ale aby się dopasować i nie stać się zgorszeniem dla ludu żydowskiego. Udaje się do Troady, ale nie może udać się do prowincji Azji, ponieważ Duch nie pozwala mu udać się do Efezu. Udaje się więc do Troady i tam otrzymuje powołanie Macedończyka. „Przyjdź do Macedonii i pomóż nam” mówi człowiek z wizji. To podążanie za Bożym prowadzeniem wbrew naszym planom. Paweł chciał udać się do Efezu i prowincji Azji, ale Bóg nie chciał, aby to zrobił. Łukasz dołącza w Troadzie i to jest moment, w którym zaczyna się „my”. „My” idzie z Troady do Filippi, a potem się zatrzymuje. Tak więc najwyraźniej Łukasz poszedł z Troady do Filippi i zatrzymał się w Filippi. W Filippi Lidia była sprzedawczynią purpury. Jest zamożną kobietą, sprzedawczynią purpury z Tiatyry. Ponadto w Filippi nie ma synagogi. Zauważyliśmy, że byli nad rzeką; nie ma synagog, jest tam bardzo niewielu Żydów. Właściwie wydaje się, że były pewne naciski antysemityczne. Paweł wypędza demona z niewolnicy. Paweł zostaje pobity i wrzucony do więzienia, gdzie śpiewa z Syłasem. Filippijski strażnik więzienny pyta „co mam zrobić, aby być zbawionym?” „Uwierz w Pana Jezusa Chrystusa, a będziesz zbawiony”. To jest niesamowity fragment. Co zatem oznacza wierzyć? Rozmawialiśmy o trzech poziomach wiary, a także o uczynkach i o tym, jak wiara i uczynki oddziałują na siebie. W Tesalonikach chodzą do synagogi, jak to było w ich zwyczaju. Jest negatywna żydowska zazdrość i reakcja, a potem zasadniczo atakują dom Jazona. Paweł ucieka, zanim tłum może go dopaść. Idą do Berei; Berejczycy są szlachetniejsi; badają pisma. To dobra rzecz. Następnie udaje się do Aten na wzgórze Marsa, na wzgórze Marsa, wiesz, gdzie jest Partenon. Duża rzecz w Atenach, gdzie widzimy wzgórze Marsa, jest tuż obok. Jest tam ołtarz nieznanego Boga. Paweł używa ich, aby ogłosić Chrystusa. Paweł cytuje Epimenidesa i Aratosa. Więc znajomość filozofii i innych dyscyplin; to jest część

naszego uzasadnienia dla sztuk wyzwolonych. Jest wiele sposobów, w jakie można zająć się kwestią sztuk wyzwolonych w Atenach i historią filozofii. Czy musimy wierzyć, zanim będziemy mogli wiedzieć? Więc jest na ten temat wielka debata, nie chcę się w to teraz zagłębiać.

Jak możemy wykorzystać postmodernistyczną kulturę do głoszenia Chrystusa? To wielka sprawa, jak możemy wykorzystać postmodernistyczną kulturę do głoszenia Chrystusa? Musimy zrozumieć naszą kulturę. Musimy wiedzieć, jakie są jej pozytywne strony, jakie są jej negatywne strony i jak możemy jej użyć do przedstawiania Chrystusa. Tak więc podczas Drugiej Podróży Misyjnej udaje się do Koryntu. Tam jest przez półtora roku. To jest wielkie miejsce. Priscylla i Akwila są zasadniczo wyrzuceni z Rzymu za Klaudiusza i budują namioty z Pawłem. W tym momencie Kryspus, przywódca synagogi, faktycznie wierzy. To jest w pewien sposób wyjątkowe dla Pawła. Następnie Sostenes oskarża Pawła i Sostenes zostaje pobity, a nie Paweł. Więc Paweł mówi: „Lubię to miejsce”. Gallio jest głęboko smacznie odrzuca oskarżenia przeciwko Pawłowi. Paweł pozostaje tam przez półtora roku. Kiedy tam przebywa, spotyka tego faceta Apollosa, który jest potężnym człowiekiem w Piśmie Świętym i Starym Testamencie. Tutaj pisze 1 i 2 List do Tesaloniczan i zasadniczo odsyła do Tymoteusza, który przyniósł Pawłowi wsparcie z Macedonii.

I. Trzecia podróż misyjna [52:56-54:07]

A więc co się teraz dzieje? Trzecia Podróż Misyjna pozwól mi złożyć błyskotliwe oświadczenie, Trzecia Podróż Misyjna ma miejsce po Drugiej Podróży Misyjnej. Sobór Jerozolimski 50 r. n.e., Druga Podróż Misyjna to 50-52 r. n.e. Ten 3MJ będzie miał miejsce po tym, głównie 53-57 r. n.e. Nie chcę, żebyście znali daty. Właściwie najlepszym sposobem na zapamiętanie Trzeciej Podróży Misyjnej są trzy lata w Efezie. Trzecia Podróż Misyjna to trzy lata w Efezie. Druga Podróż Misyjna trwała dwa lata w Koryncie. Tak naprawdę to półtora roku. Trzecia Podróż Misyjna, trzy lata w Efezie. A więc co się dzieje? Paweł chciał

pojechać do Efezu w Drugą Podróż Misyjną, ale Duch mu nie pozwolił. Tym razem zaczyna ponownie w Antiochii w Syrii, wszystkie trzy podróże misyjne zaczynają się tam. Wraca przez terytorium Galacji, tym razem kieruje się prosto do Efezu. Zamierza pozostać w Efezie, który jest w prowincji Azji i zamierza tam zostać przez trzy lata.

J. Efez [54:07-60:56]

A teraz, co się dzieje w Efezie? Pozwólcie, że po prostu to omówię. Po pierwsze, spotyka kilku starych uczniów Jana Chrzciciela i co robi tym ludziom, mówi: „Hej, o co tu chodzi? Czy wiecie coś o Duchu Świętym? Czy wiecie coś o Jezusie?” Oni mówią: „Nie, wiemy tylko o Janie Chrzcicielu. On nas ochrzcił, pokutowaliśmy i pozbyliśmy się naszych grzechów”. Ale on opowiada im o Jezusie, kładzie na nich ręce. Mówią językami i stają się chrześcijanami. Tak więc to jest w Efezie. Uczniowie Jana Chrzciciela są tam nawracani.

Paweł poszedł do szkoły Tyrannusa i tam nauczał. Paweł rozwinął tu posługę nauczania i co się stało, to że tak wielu ludzi w Efezie stało się chrześcijanami, więc zaczęli palić swoje książki. Mieli te książki o magii i zaczęli je palić. Co się teraz stało? Zaczęli palić swoje książki, a potem był facet o imieniu Demetriusz w Efezie . Demetriusz był złotnikiem. Robił bożki dla Artemidy, bogini Efezu. To było coś w rodzaju boga płodności, bogini miłości. Były w to zaangażowane wszelkiego rodzaju niemoralności. Jeśli kiedykolwiek widziałeś którąś z bogiń, które faktycznie wykopaliśmy archeologicznie, zdajesz sobie sprawę, jak bardzo zmysłowe i rozwiązłe były te rzeczy. Ale tak czy inaczej, plotka głosi, że najwyraźniej meteor spadł i uderzył w ziemię. Więc meteor spadł i odkopali ten meteor, a ten meteor był uważany za boga, który zstąpił z nieba. Nazwali tego boga i boginię Artemidą. Potem zrobili posągi Artemidy na handel lub Isztar i kilku innych bogów, Baala i Isztar. Więc jest złotnikiem, a co się dzieje, gdy wszyscy ci ludzie stają się chrześcijanami? Jego interes wysycha. To nie jest dobry model biznesowy, ci ludzie stają się chrześcijanami. Nie czczą już

bożków. Tracę swój interes, to jest problem. Więc wszczynam zamieszki. Zbiera wszystkich ludzi razem i ludzie zaczynają krzyczeć: „Wielka jest Artemida, bogini Efezjan, wielka jest Artemida, bogini Efezjan”. To tak, jakby Paweł mówił wszystkim tym ludziom, że nie muszą już czcić tych bogów i tracimy pieniądze. Więc to tak, jakby związki zawodowe były przeciwko Pawłowi i próbowały wychować Kaina. Zamierzają wywołać zamieszki przeciwko Pawłowi. Więc to się dzieje. Czy pieniądze i religia są powiązane z tym dniem? Następnie twierdzi, że ci chrześcijanie robią wszystkie te złe rzeczy.

Jak ludzie w naszej kulturze głoszą, że chrześcijaństwo jest złe? Ludzie w naszej kulturze, kiedy się z nami nie zgadzają, rzucają oskarżenia i nie wiem, czy słyszałeś, że jesteśmy w okolicach Bostonu. Jeśli czytałeś Boston Globe w lepszym roku, anulowałem moją subskrypcję tej szalonej rzeczy, ponieważ przez około pięć lat pierwsza linia w gazecie była taka sama. Po prostu zmieniali słowa i po prostu to samo anty-to-anty-tamto. Zaatakowali Kościół Rzymskokatolicki. Więc wszyscy katolicy rzymscy są pedofilami i byli naprawdę, naprawdę miażdżący, jeśli chodzi o atakowanie Kościoła Rzymskokatolickiego. Molestowanie dzieci jest rzeczywiście bardzo złe, nie usprawiedliwiam tego. Ale mówię ci, że media były po prostu na tym. Raz po raz i raz po raz. Więc mówię tego rodzaju rzeczy .

Oto facet, mój syn opowiada tę historię, był w klasie liceum, chyba na „Film, jedzenie i fikcja” i w tej klasie. Czytali o ateistce, a potem musieliśmy być otwarci na ateizm, więc musieliśmy być tolerancyjni wobec osoby, która jest ateistą. Trzeba być tolerancyjnym wobec osoby, która jest muzułmaninem; trzeba to zrozumieć. Potem czytali o tym gejowskim dzieciaku, który naprawdę zmaga się ze swoją tożsamością seksualną, a nauczyciel nakazywał ci, żebyś to zrozumiał. Tutaj czytali o chrześcijaństwie. O tym okropnym, śmierdzącym, hipokrytycznym chrześcijaństwie, więc dyskusja w klasie przebiegała. Czy ten chrześcijanin nie jest obrzydliwy? Więc tutaj masz tolerancję dla wszystkich, ale kiedy czytasz o chrześcijaństwie, nagle czują się całkowicie wolni, żeby iść i mówić

wszystkie te naprawdę paskudne, nietolerancyjne rzeczy. Bycie nietolerancyjnym wobec chrześcijan jest w porządku. Mieliśmy nawet tego faceta, który przyszedł do kaplicy Gordona. Nazwę go po prostu Franky , a on nie jest zbyt szczery, po prostu musi sobie zbadać głowę. Przychodził i rzucał wszystkie te naprawdę straszne oskarżenia przeciwko chrześcijaństwu, mówiąc, że chrześcijaństwo jest jak „talibowie”. Fundamentalne chrześcijaństwo jest jak talibowie. Więc rzucał wszystkie te rzeczy w kontekście mowy nienawiści wobec chrześcijan. Więc fundamentalni chrześcijanie wygłaszają mowę nienawiści i wszystkie tego typu rzeczy. Szczerze mówiąc, myślę, że musimy się za tego faceta modlić. Po prostu został wychowany w bardzo chrześcijańskim domu i całkowicie odrzucił to, czego powinien był nauczyć się od swojego ojca Franciszka. Teraz po prostu atakuje chrześcijan w imię tolerancji. Można dostrzec ironię w tym. Powinien być tolerancyjny, a on rzuca wszystkie te dzikie oskarżenia, które tylko pokazują, że nie ma pojęcia o wielu fundamentalistycznych chrześcijańskich, których stereotypowo przedstawiał. Chciałbym, żeby chociaż zrozumiał uncję tego, czego nauczali jego ojciec i matka. Jego ojciec i matka naprawdę mi osobiście pomogli, a teraz ich syn jest trochę jak Ezechiasz ze Starego Testamentu. Był dobrym królem, a potem miał syna Manassesa, który był najgorszym złym królem. To trochę tak. Masz tych rodziców, naprawdę pobożnych rodziców, teraz jest mężczyzną i ma mój wiek, a teraz po prostu krąży i atakuje chrześcijaństwo, myśląc, że jego ojciec nauczał. W ten sposób wyrobił sobie nazwisko, a ty po prostu mówisz, że to naprawdę smutne, naprawdę, naprawdę smutne. Więc chyba mi go szkoda. Współczucie jest prawdopodobnie najgorszą rzeczą i rzeczą, którą ten facet prawdopodobnie najbardziej gardzi. Ale musisz współczuć temu człowiekowi. Jest naprawdę zagubiony pod wieloma względami.

K. Trzecia podróż misyjna: Listy do Koryntian [60:56-62:15]

F: Połącz KN; 60:56-74:37; 3MJ Korynt do Jerozolimy

Co się dzieje? Więc wszystkie te oskarżenia padają przeciwko Pawłowi,

jest chrześcijaninem; robi wszystkie te rzeczy. Krzyczą, Artemida, bogini Efezjan. Teraz ważne jest to, że spędza tam trzy lata w Efezie. Podczas pobytu tam naucza w szkole Tyrannosa. Jakie jest jego inne ulubione miasto? Jego innym ulubionym miastem jest Korynt. Więc to, co się stanie, to to, że z Efezu podczas Trzeciej Podróży Misyjnej napisze do Koryntu. Ludzie z Koryntu podróżowali tam i z powrotem i zasadniczo mówią Pawłowi: „Paweł, kościół w Koryncie ma tutaj duże problemy”. Więc Paweł słyszy o problemach. Jakie są niektóre z problemów? Wszyscy ci faceci upijają się podczas komunii. To nie jest dobre. Facet sypia z żoną swojego ojca. To naprawdę złe. Więc Paweł ma te rzeczy w toku i Paweł mówi „Zamierzam napisać ten list do Koryntian”. Więc pisze 1 List do Koryntian. Teraz rozumiesz, Paweł napisał więcej listów do Koryntian niż my. Wiemy, że są wymienione inne listy do Koryntian, „list łzowy”. Paweł napisał wiele listów do Koryntian. Mamy dwa z nich. Więc ten 1 List do Koryntian lub cokolwiek pisze do Koryntian podczas Trzeciej Podróży Misyjnej. To wielka sprawa; Korynt to bardzo duża księga.

L. Trzecia Podróż Misyjna: Efez i Listy Pawła [62:15-67:45]

Co się teraz dzieje? Opuści Efez i kiedy opuści Efez, pójdzie przez Macedonię, a kiedy pójdzie przez Macedonię, wróci przez Troadę i uderzy ponownie w Filippi, Tesalonikę, Bereę i zejdzie do Koryntu. Kiedy tam będzie, zacznie zbierać pieniądze dla biednych ludzi w Jerozolimie. Podczas Trzeciej Podróży Misyjnej staje się to wielką misją Pawła. Usłyszał, że w Jerozolimie panuje głód i nie ma jedzenia. Więc Paweł używa kościoła, aby zbierać pieniądze, aby pomóc wyżywić ludzi w Jerozolimie. Więc to jest rodzaj społecznej sprawiedliwości w odpowiedzi chrześcijaństwa? Tak, Paweł teraz pomaga. Zbiera pieniądze w kościele. Więc uderzy w Macedończyków. Macedończycy byli naprawdę dobrymi dawcami. Więc udaje się tutaj, a kiedy tam jest, ale kto naprawdę ma dużo pieniędzy? Macedończycy mają trochę pieniędzy, ale kto jest znany z bogactwa? Koryntianie. Więc to, co robi Paweł, jest stąd, po napisaniu 1

Listu do Koryntian z Efezu, a następnie, gdy podróżuje do Macedonii i wysyła 2 Koryntian. Wysyła 2 Koryntian z Macedonii, przekazując im przesłanie 2 Koryntian. To jest straszne, ale, żeby to ująć w skrócie. Paweł mówi: „hej, idę i zamierzam zebrać pieniądze dla biednych ludzi w Jerozolimie, którzy doświadczyli głodu. Przygotujcie pieniądze, abyście byli gotowi dać, gdy przyjdę”. Czy ktoś pamięta fragment, w którym jest powiedziane: „Bóg miłuje radosnego dawcę?” Gdzie to występuje? 2 Koryntian. 2 Koryntian to miejsce, w którym Paweł prosi o pieniądze, aby pomóc biednym ludziom w Jerozolimie. Więc jeśli chcesz znaleźć dobre fragmenty, w których ludzie proszą o dawanie pieniędzy, 2 Koryntian jest świetnym miejscem do tego. Więc 1 Koryntian z Efezu, potem idzie tam, uderza w Macedończyków i pisze 2 Koryntian o Trzeciej Podróży Misyjnej. Więc 1 i 2 Koryntian są napisane o Trzeciej Podróży Misyjnej.

Następnie przybywa do Koryntu i spotyka tamtejszych ludzi. Zbiera pieniądze dla biednych ludzi w Jerozolimie. Następnie jest w Koryncie i zdaje sobie sprawę, że zbiera pieniądze, odwiedza ludzi i wraca do Izraela z tymi pieniędzmi. Ale to, co przykuwa jego uwagę, to to, że jego oczy idą na zachód. Paweł jest misjonarzem zainteresowanym nowym terytorium, więc z Koryntu spojrzy na zachód i napisze Księgę Rzymian. Z Koryntu w Trzeciej Podróży Misyjnej będzie patrzył i mówi: „Rzymianie, nie założyłem z wami kościoła ani nic takiego, ale pojadę do Rzymu i kiedyś was zobaczę . Wyślę wam list, więc pisze z Koryntu w Trzeciej Podróży Misyjnej. Pisze Księgę Rzymian, mówiąc im, że chce ich odwiedzić. To jest Księga Rzymian. Dlaczego jest to fajne w Trzeciej Podróży Misyjnej? Trzecia Podróż Misyjna trwa trzy lata w Efezie. Jakie książki są napisane w Trzeciej Podróży Misyjnej? 1 Koryntian, 2 Koryntian w dół, aby zebrać pieniądze i napisać Księgę Rzymian, ponieważ jest gotowy opuścić Korynt. 1 Koryntian, 2 Koryntian, Księga Rzymian to trzy ogromne księgi apostoła Pawła. Rzymian, 1 i 2 Koryntian i wszystkie są napisane w Trzeciej Podróży Misyjnej Podróż. Więc Paul jest tutaj bardzo produktywny. Książki, jeśli je przeczytasz, są niesamowite.

Co się teraz dzieje? Jest tylko jedna rzecz i myślę, że to jest w rozdziale 20, wersecie 9. Paweł zadzwonił, jego pieniądze tutaj wracają do Macedonii i zbiera pieniądze, chce pożegnać się z ludźmi z Efezu. Spotyka się tutaj, ale zatrzymuje się z powrotem. Myślę, że jest w Troadzie i zaczyna głosić, pozwólcie mi po prostu przeczytać to w rozdziale 20, wersecie 9, niektórzy z moich studentów, wiecie, o co w tym wszystkim chodzi. Rozdział 20, werset 9 Dziejów Apostolskich mówi tak: „Paweł przemawiał do ludu i ponieważ zamierzał odejść następnego dnia, mówił aż do północy. Było wiele lamp w pokojach na piętrze, gdzie się spotykali. Siedział w oknie młody człowiek imieniem Eutychus, który zapadał w głęboki sen, podczas gdy Paweł mówił w kółko i w kółko. Kiedy spał głęboko, spadł na ziemię z okna na trzecim piętrze i został podniesiony jako martwy”. Oto obraz Eutychusa zasypiającego, podczas gdy apostoł Paweł głosi kazanie w nieskończoność i w nieskończoność – czasami przypomina wam to zajęcia z Nowego Testamentu, prawda? W każdym razie wypada z okna na trzecim piętrze. Spada i śpi. Podnoszą go za martwego. Paweł zasadniczo uzdrawia gościa i wyciąga go z powrotem, a on wraca żywy. Oto więc historia Eutychusa w Troadzie. To po prostu ciekawa, zabawna historia, jeśli kiedykolwiek przemawiałeś publicznie i ludzie zasypiali, gdy Paweł przemawiał, to wiesz, o czym mówię.

Powrót Pawła do Jerozolimy i uwięzienie [67:45-73:22]

Paweł wraca do Izraela i co się teraz stanie? Z Pawłem robi się poważnie i szybko to omówimy. Paweł dociera do Cezarei i jest tam facet o imieniu Agabus, jest prorokiem. Agabus zdejmuje pas i wiąże ręce Pawła, mówiąc: „ktokolwiek nosi ten pas, zostanie związany, gdy dotrze do Jerozolimy”. Duch przemawia przez Agabusa. Agabus, nawiasem mówiąc, jest prorokiem, a nie prorokiem piszącym. Pamiętasz, jak rozmawialiśmy o Filipie? Filip miał cztery córki prorokujące, więc były to osoby, które przekazywały słowo Boże, ale nie były pisarzami Pisma Świętego per se. Wiemy, że nawet w Starym Testamencie Natan,

który zganił Dawida w 2 Samuela 12, nigdy tak naprawdę nie napisał żadnego z prorostw. Ani Micheasz, ani prorokini Chulda . Byli inni prorocy oprócz Izajasza, Jeremiasza, Ezechiela i Daniela, którzy faktycznie spisali proroków kanonicznych. Byli inni prorocy, którzy pisali proroków, którzy po prostu mówili rzeczy. Agabus jest jednym z takich proroków. Wiąże Pawła; Paweł mówi „nie idź do Jerozolimy, Pawle, bo wpadniesz w kłopoty”. Paweł odpowiada: „Duch mnie prowadzi, muszę zebrać te pieniądze dla ludzi z Jerozolimy; idę tam”. Więc Paweł idzie do Jerozolimy i zgadnij, co się dzieje? Jest na Górze Świątynnej, a Żydzi podżegają do zamieszek, a Rzymianie wkraczają, a Paweł zostaje tam pojmany i trafi do więzienia.

Przejdźmy teraz do Dziejów Apostolskich 24 , gdy przechodzimy przez nie i zobaczymy, co się dzieje z Pawłem. Jest jeden fragment, który chciałem podchwycić, a mianowicie, zobaczymy, czy mogę to tutaj wyciągnąć. Jest rzymski strażnik, gdy Paweł zostaje aresztowany. Paweł zostaje aresztowany i próbują go zabić. Jeden z żołnierzy tam, tracę to tutaj, to w rozdziale 22. To jest werset 25. Jest zamieszanie i Paweł jest na Górze Świątynnej. Zawsze, gdy Żydzi się buntują, rzymscy żołnierze wychodzą i ciągną Pawła, więc zabierają go prosto do Sanhedrynu. Powiedział: „Bracia moi, wypełniłem swoje powinności wobec Boga z czystym sumieniem aż do dnia dzisiejszego”. Wtedy arcykapłan Ananiasz rozkazał stojącemu obok Pawła uderzyć go w twarz”. Robi się źle dla Pawła. Tuż przed tym zamierzali rozciągnąć Pawła, nakazując, aby został wychłostany, Rzymianie uważają, że Paweł jest sprawcą tego zamieszania. Więc prawdopodobnie ciągną go do twierdzy Antonio i zamierzają go wychłostać. Kiedy go wyciągnęli, żeby go wychłostać, to Dzieje Apostolskie 22:25, Paweł powiedział do stojącego tam setnika: „Czy wolno ci wychłostać obywatela rzymskiego, który nie został nawet uznany za winnego?” Kiedy setnik to usłyszał, ten facet miał ponad stu żołnierzy, kiedy setnik to usłyszał, poszedł do dowódcy. Więc ten facet jest setnikiem i idzie do swojego dowódcy. Mam kilka zapisów z Jerozolimy; był tam dziesiąty legion. Jeśli pójdziesz do Jerozolimy na skałach,

zobaczysz „X” na skałach przed New Imperial Hotel. Jeśli wejdiesz do Get Lost in Jerusalem , możesz tam pójść i przejść się ulicami i pójść do New Imperial Hotel, a zobaczysz mały „x” na tym małym znaczniku. To znaczy, że to dziesiąty legion. Rzymianie mieli tam swoje legiony, to z późniejszych czasów. Dowódca podszedł do Pawła i zapytał: „Powiedz mi, czy jesteś obywatelem rzymskim?” „Tak, jestem”. Odpowiedział. Wtedy dowódca powiedział: „Musiałem zapłacić dużą cenę za moje obywatelstwo”. „Ale urodziłem się obywatelem” odpowiedział Paweł. „Paweł powiedział: Urodziłem się obywatelem. Ten facet powiedział: „Musiałem zapłacić duże pieniądze, żeby dostać obywatelstwo”. Jeśli jesteś obywatelem Rzymu , nie dostajesz takich cięć, bo jesteś obywatelem Rzymu. To daje ci status. Ten facet powiedział: „Zapłaciłem za to dużą cenę. Bardzo poważnie traktuję obywatelstwo rzymskie”. Czy pamiętasz, kiedy Piotr, tego nie ma w Biblii, ale jest w *Księdze Męczenników Foxa z wczesnego kościoła* ? Piotr został ukrzyżowany. Piotr był Żydem, więc został ukrzyżowany, a kiedy poszli ukrzyżować Piotra, powiedział: „Nie jestem godzien umrzeć jak Pan”. Więc ukrzyżowali go do góry nogami. Nie polecam tego. To musiało być naprawdę złe. Więc ukrzyżowali Piotra do góry nogami. Paweł jednak nie mógł zostać ukrzyżowany. Paweł nie mógł zostać ukrzyżowany. Był obywatelem rzymskim. Więc Paweł prawdopodobnie zmarł około 68 r. n.e., zostałby ścięty. Piotr prawdopodobnie zmarł w 64/65 r. n.e. Paweł zmarł około trzech lub czterech lat później. Ale obywatelstwo rzymskie było wielką sprawą.

N. Przegląd Trzeciej Podróży Misyjnej [73:22-74:37]

Teraz pozwólcie mi przejrzeć tych gości. Paweł wrócił, jest w Jerozolimie. Prześledźmy Trzecią Podróż Misyjną. Trzy lata w Efezie podczas Trzeciej Podróży Misyjnej. Z Efezu najpierw pisze Księgę 1 Koryntian. Uczniowie Jana Chrzciciela otrzymują Ducha Świętego w Efezie. Magiczne księgi zostają spalone w Efezie. Demetriusz robi zamieszanie z pieniędzmi i religią. Traci pieniądze jako

złotnik, nikt nie kupuje jego bożków, więc się denerwuje. Jak religia radzi sobie na arenie publicznej? Rozmawialiśmy o tym. Paweł ponownie odwiedza Macedonię. Kiedy ponownie odwiedza Macedonię, Macedończycy byli dobrymi dawcami. Píše 2 Koryntian do kościoła w Koryncie, mówiąc im, aby przygotowali fundusze na jego przybycie. Przybywa do Koryntu i w Koryncie pisze Rzymian. Rzymianie patrzą na zachód, ponieważ zdają sobie sprawę, że muszą udać się na wschód. Wraca do Jerozolimy. Ale spogląda na Rzym i tam pisze Księgę Rzymian z szesnastoma rozdziałami. Ponownie odwiedza Macedonię, Eutychus zasypia w Troadzie, a Azja, gdzie jest Efez, wraca do Jerozolimy z tym darem dla ubogich z powodu głodu w Jerozolimie.

O. Procesy Pawła: Feliks [74:37-77:24]

G: Połącz O – S: 74:37-84:49; Uwięzienie Pawła, Podróż do Rzymu

Teraz podczas procesów zostaje schwytany. Prawie go wychłostano, ale go puścili. Staje przed Feliksem. Opowiem to tylko. Dzieje Apostolskie 24. Feliks sprowadza Pawła. Feliks chce nawiązać dobre stosunki z Żydami, a Paweł jest przez nich znienawidzony. Feliks więc zamieszcza tu kilka komentarzy. To rozdział 24. Obaj Feliks odnoszą się do tego jako do sekty nazarejskiej, mówiąc, że Paweł jest częścią sekty nazarejskiej. Nazywano ich Nazarejczykami. Faryzeusze, Saduceusze i mieliście Nazarejczyków. Chrześcijaństwo w swojej pierwszej części było waśniami pod parasolem judaizmu jako innej sekty judaizmu. Dopóki byli pod judaizmem, byli pod ochroną Rzymian. Rzymianie nie zadzierałi z Żydami aż tak bardzo. To wtedy, gdy chrześcijaństwo wycofało się spod parasola judaizmu, wtedy chrześcijaństwo popadło w kłopoty. Paweł wspomina wtedy o „ludziach Drogi”. W ten sposób określane jest również chrześcijaństwo.

Ale co się stało? Feliks mówi mañana , jutro; jutro zajmiemy się tym problemem. Więc wysłali Pawła z Jerozolimy do Cezarei, aby Feliks go osądził. Feliks dostaje Pawła i po prostu mówi, że nie ma pośpiechu, jutro. Właściwie w

tekście jest powiedziane, że Feliks chciał łapówki. Feliks chciał łapówki od Pawła. Dlaczego? Paweł najwyraźniej był w stanie zdobyć pieniądze w Grecji i innych miejscach. Feliks próbuje dostać kawałek tej akcji. Więc chce łapówki od Pawła i tak Paweł siedzi w więzieniu przez dwa lata pod Feliksem w Cezarei na wybrzeżu tuż na północ od Jafy [Tel Awiwu]. Więc Paweł jest uwięziony przez dwa lata.

A tak przy okazji, co pamiętamy, co się wydarzyło? Kto jest z nim? Łukasz jest z nim, co oznacza, że Łukasz jest w Palestynie przez dwa lata. Co to znaczy? Czy Łukasz prawdopodobnie przeprowadza wywiad z Marią i apostołami i odkrywa historie Jezusa, aby napisać je do najwspanialszego Teofila w swojej księdze Łukasza? Łukasz zamierza również napisać księgę czego? Dziejów Apostolskich. Więc to jest ta sama historia Feliksa, Festusa i Pawła, który ma ze sobą Łukasza. Łukasz pisze historię Dziejów Apostolskich do najwspanialszego Teofila, aby pomóc Pawłowi w jego sprawie sądowej, gdy ten udaje się do Rzymu. Tak czy inaczej, Feliks jest złym prokrastynatorem, dwa lata chcącym łapówki od Pawła.

P. Procesy Pawła: Festus [77:24-78:38]

Teraz Feliks znika ze sceny. Festus wchodzi jako kolejny rodzaj gubernatora. Festus, ponieważ jest nowym dzieciakiem na bloku, chce nawiązać dobre stosunki z Żydami. Żydzi wysyłają ludzi z Jerozolimy. Mówią: „Hej, Festusie, chcesz być dla nas dobry? Przyprowadź Pawła z powrotem do Jerozolimy. My jako Sanhedryn, jako żydowski organ sądowniczy, powinniśmy sądzić Pawła. Więc przyprowadź Pawła z powrotem do Jerozolimy”. Ale Festus nie wiedział, że Żydzi knują spisek, że w drodze do Jerozolimy z Cezarei, która znajduje się tuż przy linii brzegowej do Jerozolimy, Żydzi zasadzą się na niego i zabijają Pawła po drodze. Więc nie będzie żadnego procesu, Paweł zostanie zabity.

Więc co robi Paweł, Paweł dowiaduje się o pułapce i mówi: „Odwołuję się do Cezara”. Jako obywatel rzymski miał prawo odwołać się do Cezara, więc odwołuje się do Cezara. Teraz Festus ma problem. Problem polega na tym, że jako

rzymski namiestnik musi wysłać Pawła do Cezara, ale jaki jest problem? Nie ma żadnych zarzutów; z jakimi zarzutami zamierza go wysłać do Rzymu. Więc ponieważ nie ma żadnych zarzutów, to tutaj pojawia się następny facet.

P. Procesy Pawła: Agryppa [78:38-80:55]

Jest władca o imieniu Agryppa. Festus i Agryppa zostają przyjaciółmi zamiast Pawła. Agryppa rozumie Drogę, rozumie Nazarejczyków, więc w rozdziale 26 masz tę wymianę zdań między Pawłem a Agryppą. Więc Paweł wykonał gest rękami i rozpoczął swoją obronę. „Królu Agryppo, uważam się za szczęściarza, że mogę dziś stanąć przed tobą, broniąc się przed wszystkimi oskarżeniami Żydów, a zwłaszcza dlatego, że jesteś tak dobrze zaznajomiony ze wszystkimi żydowskimi zwyczajami”. Więc Paweł staje przed Agryppą, schlebia mu i mówi: „Słyszałem, że wiesz dużo o naszych zwyczajach”. Paweł mówi: „Jestem tu z powodu kwestii zmartwychwstania”. Właściwie Paweł staje się trochę agresywny wobec Agryppy i zaczyna przedstawiać ewangelię Agryppie. Zauważ, że to, co Festus robi tutaj, jest interesujące, Festus i Agryppa są tam obaj. Paweł wygłasza swoją mowę przed nimi. W tym momencie Festus przerwał obronę Pawła. To mówi Festus, to Dzieje Apostolskie 26:24, „Jesteś szalony, Pawle!” krzyknął, „Twoja wielka nauka doprowadza cię do szaleństwa”. Niektórzy mówią o Gordon College i naszych studentach, że ich wielka nauka doprowadza ich do szaleństwa. Oczywiście Festus wie, że Paweł jest bardzo, bardzo wykształconą osobą, więc mówi: „Twoja wielka nauka doprowadza cię do szaleństwa”. Następnie Paweł idzie do Agryppy i zaczyna mu świadczyć o Chrystusie. Agryppa protestuje i mówi: „Czy myślisz, że w tak krótkim czasie możesz mnie przekonać, abym został chrześcijaninem, Pawle?” To jest prawie przekonane. Zauważ, że nazywa go „chrześcijaninem”. Mamy więc Nazarejczyka, mamy Drogę, mamy Pawła nazywanego teraz „chrześcijaninem”. Agryppa mówi: „prawie przekonałeś mnie, abym został chrześcijaninem”, prawie, ale zgubiony.

R. Rozbicie statku – Dzieje Apostolskie 27 [80:55-82:24]

Teraz Agryppa może pomóc Festusowi wymyślić zarzuty. Umieszczają Pawła na statku i zamierzają go odwiedzić z powrotem. Stamtąd wypływa statek. Cezarea płynie przez Morze Śródziemne na wyspę Maltę i to właśnie tutaj w Dziejach Apostolskich 27 ludzie mówią, że jest to jeden z najlepszych opisów katastrofy statku w starożytnym świecie. Opisuje fale uderzające w statek i wyrzucające cały ładunek za burtę. Chcieli wyrzucić więźniów za burtę, aby odciążyć statek, a Paweł mówi: „zrób to, a tutaj będą duże kłopoty”. Więc Paweł daje kapitanowi kilka rad, kończą rozbiciem statku na tej wyspie Malcie, która znajduje się tuż pod Sycylią.

Myślę, że mam tu zdjęcie, pozwólcie, że opiszę, co się dzieje. Docierają na wyspę Maltę i jest naprawdę ciekawie. Wąż przychodzi i gryzie rękę Pawła. Wszyscy ludzie dochodzą do wniosku, że ten facet musi być mordercą. Wiedzieli, że ma iść do Rzymu, więc musi być mordercą. Teraz wyszedł z morza, ale ten jadowny wąż go ugryzł i Paweł powinien umrzeć. Ale wtedy dzieje się tak, że Paweł nie umiera. Paweł wrzuca węża z powrotem do ognia, zabija węża i nic się Pawłowi nie dzieje. Ludzie mówią: „cholera, ten facet musi być bogiem”. Więc Paweł przechodzi od bycia mordercą, który otrzymuje sprawiedliwość od tego węża, do bycia tym bogiem na tej wyspie Malcie. Następnie ostatecznie z wyspy Malty wsiadają na inny statek i płyną do Rzymu. Więc teraz masz Pawła w Rzymie.

S. Rzymskie więzienie [82:24-84:49]

Uderzyli w Rzym około 60 r. n.e., co nazywa się Pierwszym Rzymskim Uwięzieniem. Jeśli jest Pierwsze Rzymskie Uwięzienie, co sobie wyobrażasz? Musi być Drugie Rzymskie Uwięzienie? Masz rację. Więc jest w więzieniu w Rzymie przez około dwa lata i prawdopodobnie wtedy Dzieje Apostolskie i najwspanialszy Teofil i ludzie pomagają Pawłowi się uwolnić. Najwyraźniej

Paweł został uwolniony po tym Pierwszym Rzymskim Uwięzieniu, a potem nastąpił okres wolności, a potem Drugie Rzymskie Uwięzienie i to jest koniec, 67-68 r. n.e. Następnie Paweł zostaje ścięty. To wtedy Paweł umiera podczas Drugiego Rzymskiego Uwięzienia. Więc są dwa rzymskie uwięzienia. Są trzy podróże misyjne, pierwsza, druga i trzecia. Następnie Pierwsze Rzymskie Uwięzienie, trochę wolności, a potem powrót na Drugie Rzymskie Uwięzienie, w którym to czasie prawdopodobnie został ścięty.

Oto mapa, która faktycznie przebiega przez to, dzięki czemu otrzymujesz mapę pokazującą, dokąd poszli. Łódź wypływa z Cezarei, a następnie uderza w burzę i oto wyspa Malta tuż pod Sycylią. Czy któryś z was zna Sycylię, gdzie jada się sycylijską pizzę? Więc przybywają tam i w Rzymie jest miejsce Pierwszego Rzymskiego Uwięzienia i kończy się Księga Dziejów Apostolskich. Co się dzieje? Czy znamy wynik procesu Pawła na końcu Księgi Dziejów Apostolskich? Odpowiedź brzmi: Nie. Nie znamy wyniku. Założenie jest takie, że Księga Dziejów Apostolskich kończy się przed rokiem 64 n.e., ponieważ nie znamy wyniku procesów Pawła przed Cezarem i z pewnością nie wiemy, że świątynia została zniszczona w roku 70 n.e. Te dwa milczenia mówią nam, że Księga Dziejów Apostolskich prawdopodobnie została zamknięta, zanim proces Pawła się zakończył. Moja i innych sugestia była taka, że ta księga została napisana do Teofila, aby Teofil mógł mieć informacje, których potrzebuje, aby pomóc Pawłowi. Najczcigodniejszy Teofil mógłby stanąć po stronie Pawła i tak by się stało.

Teraz myślę, że zakończymy to, gdy następnym razem podejmiemy ten temat. Chciałbym rzucić trochę na księgi Pawła i kiedy zostały napisane, a także zadać pytanie, jak historia i teologia oddziałują na siebie? I zajmiemy się tym następnym razem, gdy wkroczymy do Księgi Rzymian. Dziękuję.

